

TÌM ĐÂU BÌNH AN?

Huy Hoàng

1. Con muốn đi đến một nơi
2. Người thế gian nay còn mai
3. Còn sống trong thân phận con
4. Đừng ước mơ đi tìm nơi

1. nào, để hồn con thanh thản nhẹ với!
2. tàn, tìm tựa nương, sao được bình an?
3. người, là thuyền đi trên biển nổi trôi.
4. nào, hoặc nhờ ai đem lại niềm vui.

1. Con không biết đời buồn hay vui, là do
2. Tìm đến Chúa tràn đầy yêu thương, thì con
3. Đừng mơ ước một màu xanh thoi, mà vui
4. Đời dương thế tựa làn mây trôi, gặp cơn

1. chính nơi cõi lòng mình. Vì người
2. sẽ không phải sầu buồn. Vì Ngài
3. đón luôn cả trở ngại. Như hôm
4. gió mây đã tàn rồi. Khi ơn

1. buồn cảnh có vui đâu, mất an
2. là nguồn suối phúc ân, mãi tuôn
3. nao Ngài sống kiếp người, đã chấp
4. thiêng chẳng có trong hồn, kiếp con

1. bình nơi nào cũng khổ đau. Con đừng
 2. tràn trên người đến tựa nương. Bao người
 3. nhận vui mừng lẫn lệ rơi! Nhưng mọi
 4. người trôi dạt chốn phù hoa. Luôn tìm

1. tìm đến một nơi nào, mà đổi
 2. đây uy quyền sang giàu, mà trần
 3. ngày trong đời sống Ngài, làm trọn
 4. về nương tựa Chúa Trời, dù phải

1. mới trí lòng tâm can. **ĐK:** Xin cho
 2. thế nay còn gì đâu!
 3. thánh ý của Cha thôi.
 4. chết vẫn còn tương lai.

con một trái tim mở rộng, để đón

Chúa vào trong cuộc sống. Vì có

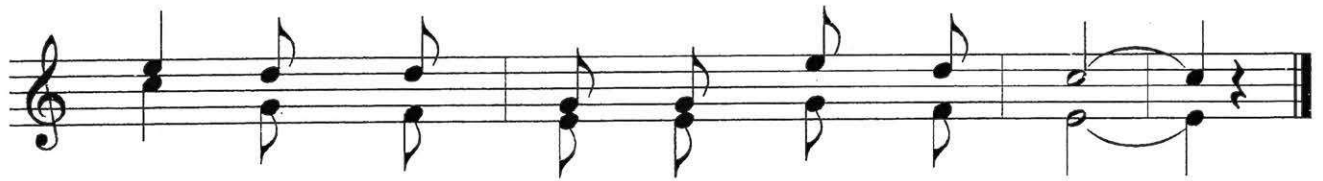
Chúa từng ngày hướng dẫn, thì đời con sẽ hết long

đong. Xin cho con khắc ghi vào hồn, muốn bình

an giữa đời biến động, thì con phải hiệp thông với

Chúa, căn nguyên của hạnh phúc an bình.

